

tere i nogenjomhelst ældre Grændse, saa lad os hellere vende tilbage og holde paa Amtsgrændserne, der er noget Fast, om hvilket vi kunne sige, det er dog den Slags faste Punkter, som man maa have adskillige af, og som Partierne kunne enes om. Seg kan ikke vilkaarligt udarbejde et Forslag, som de Herrer skulle være pligtige til at antage, og de Herrer kunne ikke vilkaarligt udarbejde et Forslag, som jeg og mine Meningsfæller skulde være pligtige til at antage. Man maa have Noget, hvorved Vilkaarligheden kan siges at være indskrænket til det Allermindste. Af samme Grund, for at bevare det Bestaaende og saa meget som muligt have faste Grændser, maa man søge at bevare de gamle Kredse, saaledes at man, naar man opretter nye Kredse, indretter det saaledes, at man ikke udelægger for mange af de gamle Kredse, og dernæst søger at samle det, man bortstjæver fra de enkelte Kredse, i en fornuftig valgt Kreds. Jeg vil, forinden jeg gaar over til dette, indskyde en Bemærkning om Kjøbenhavn. Det cerede Medlem udtalte, at den Inddeling, der var foretaget af Kjøbenhavn, var bedre end Mindretallets. Jeg skal ikke fordybe mig i Enkeltheder. Der er en afgjørende Grund til ikke at gaa frem paa den Maade, som er foreslaaet for Kjøbenhavns Vedkommende, idet ikke en eneste Folkethingsmand vil kunne finde sin Kreds i den. Inddelingen er gjort aldeles vilkaarlig.

Saa, i og for sig, hvis man skulde bygge paa har Grund, saa kunde det maasse gaa, endstjøndt der saa er andre Grunde, der tale derimod, men dog ikke ere afgjørende. Den Maade, hvorpaa jeg har søgt at gaa frem, er, at jeg saavidt muligt har bevaret de gamle Kredse, saaledes at alle disse, om end ikke akkurat, saa dog væsentligt ere saaledes bevarede, at der kun er saa, hvor ikke Folkethingsmanden for den nuværende Kreds faar en god Del af sin Kreds, og at de nye Kredse komme til at udgjøre, om jeg maa bruge det Udtryk, Delingerne af de altfor store Kredse. Jeg gaar imidlertid tilbage til Amtene! Man maa altsaa bære sig ad paa den Maade, naar man f. Ex. tager Kjøbenhavns Amt, at man giver Frederiksberg tre Kredse eller i alle Tilfælde to, naar man tager Valby med. Saa er der det gamle Valgsted Lyngby, kan det ikke vedblivende passe? Saa er der det gamle Valgsted Røstilde, kan det ikke ogsaa passe til en Kreds? Paa samme Maade maa man spørge om Vejre og Njøge: Kunne vi ikke om disse samle passende Kredse paa en saadan Maade, at der bringes saa lidt Forstyrrelse ind i det Hele som muligt.

Paa den Maade har jeg baaret mig ad med at komme til de nye Valgfredse. Det er ikke alene dette, der har Betydning, at man derved saa vidt muligt bevarer det Gamle, men tillige dette, at man paa denne Maade udskyder en Masse Vilkaarlighed, medens man ellers kan disputere til det Yderste om, hvorledes man skulde gjøre i et saadant Tilfælde. Paa samme Maade forholder det sig, naar jeg gaar til Fyen. Der siger jeg, at man maa give Odense Kjøbstad 2 Kredse og kan allerhøist lade den beholde Dalum. Hvorledes kunne vi saa ellers nogenlunde bevare det Gamle? Vi tage Kjerterminde og lader den beholde det af Kredsen, som den fornuftigvis bør have. Saa gaa vi til Sønderjøl som den næste og gjøre ligesaadan, til Bogenjøl og gjøre ligesaadan, til Middelfart og gjøre ligesaadan, til Nænsen, Faaborg og Svendborg og gjøre ligesaadan. Derved faae vi saa en mindre Del tilbage samlet sammen i Midten, og saa maa man se, hvorledes man kan lave Kredse derud af. Derved udelukker man, saa at sige, saavidt man kan, al Vilkaarlighed — nogen Vilkaarlighed bliver der jo altid tilbage, idet der ved alle disse Kredse bliver Spørgsmaal om enkelte Kommuner, om hvilke man kan sige, at man maaste kunne flytte dem et andet Sted hen. I alle Tilfælde bliver der imidlertid ved denne Fremgangsmaade udelukket en Mængde Tvistepunkter, som ellers nødvendigvis altid ville gjøre det umuligt at komme til et fælles Resultat. Jeg vil nu ikke tale om, at Flertallet ogsaa bryder med et Princip, som man dog har været enig om hidtil i alle vore Valglove, nemlig at man skulde beholde Valgstederne i de vedkommende Kjøbstæder. Det Princip har man ogsaa brudt med, og jeg siger uden nogenjomhelst Grund, fordi efter den Udvikling, som der i Fortiden har været, vil Ingen kunne paastaa, at det skulde have nogen Banstielighed at blive ved det gamle Princip. Det er mig saaledes aldeles ubegribeligt, hvorfor man frygter Njøge som Valgsted og flytter Valgstedet ud til en Landsby Søder, som ligger 3 Fjerdingvei eller en Mil mod Sønden. Hvad skal det til? Paa samme Maade frygter man Valgsteder som Bogenjøl, Middelfart og Faaborg og lægger Valgstederne ud i Landsbyer; ved Kredse inde i Landet flytter man Valgsteder, som vel ikke ere Byer, men man flytter om med dem paa en Maade, hvorfor der ikke er nogen Nødvendighed, ja ikke engang nogen Grund, som kunde tale med tilstrækkelig Vægt; vi have imidlertid ikke forhandlet derom, men det er mig ogsaa blot om at gjøre, at fremhæve